परित्यक्तजलक्रीडो वीतद्र्पश् च तत्चणं जातावमानो निर्लच्यः प्राविशन् निजमन्दिरं । ¹¹⁹ तत्रश् चित्तापरो मुस्यन् स्राहारादिपराञ्चाखः चित्रस्य इव पृष्टो ५पि न 'तृव किंचिद् स्रभाषत । 120 पाण्डित्यं शर्णं वा मे मृत्युर् वा 'इति विचिन्तयन् शयनीयपरिन्यस्तगात्रः संतापवान् ऋभूत् । 121 म्रकस्माद् म्रय राज्ञम् तां दृष्ट्वा 'म्रवस्यां तथाविधां, किम् एतर् इति संभ्रातः सर्वः परिजनो उभवत् । 122 ततो ऽहं शर्ववर्मा च ज्ञातवत्ती क्रमेण तां **ग्रत्र ग्रत्तरे च स प्रायः पर्यक्तीयत वासरः । 123** ग्रिस्मिन् काले न च स्वस्थो राजा उत्यू ग्रालोच्यः तत्वाणं त्रावाभ्यां राजकुंसाच्य त्राङ्गतो राजचेरकः । ¹²⁴ शरीरवार्तां भूपस्य स च पृष्टो ज्ववीद् इदं. न 'ईदशो दुर्मना देवो दृष्टः पूर्व कदाचन । 125 विज्ञुशिक्तिदुक्तित्रा 'त्रया मिष्यापिएउतया तया विलत्नीकृत इत्यू ऋाङ्गरू देव्यो उन्याः कोपनिर्भरं । 126 एतत् तस्य मुखाच् क्रूबा राजचेटस्यः दुर्मनाः शर्ववर्मिदतीयो उहं संशयाद् इत्य् ऋचित्रयं । 127 व्याधिर यदि भवेद् राज्ञः प्रविशेषुश् चिकित्सकाः, ग्राधिर वा यदि तत्र 'ग्रस्य कार्गा न 'उपलभ्यते । ¹²⁸